

- पत्र -

अधून मधून आठवणीतल्या कविता वाचयल्या मला आवडतात. त्या जरी जुन्या असल्या तरी अजून ताज्याच वाटतात. आम्ही शालेय जीवनात त्यांना चाली लावून म्हणत असू त्यांची मजा वेगळीच होती. तर कविता वाचताना 'पत्र' ही इंदिरा संत लिखित कविता वाचली. कविता निर्विवाद छानच आहे. पण मला त्यावरून तो काळ आठवला जेव्हा आपण रोज पोस्टमन द्वारे येणाऱ्या पत्रांची आनुरागेने वाट पाहत होतो.

पोस्टमनची यायची वेळ झाली की त्याच्या वाटेकडे ओळे लावून बसत होतो. त्यावेळी असं बारायचं की रोज एक तरी पत्र यायलाच हवं. कधी दादाचं कधी नाईच किंवा अधून मधून आजी आज्ञा, मामा, मावशी, आज्या, काका, कोणी ही का असेना. पण पत्र यायलाच हवं.

जरा मोठे झाल्यावर समजलं पत्रांचे प्रकार तरी किती? खुशालीचं, ऑफीशियल, कसली तरी नोटीस ची पत्र. कधीतरी नोकरीचं पत्रासह. अनेक प्रकार. मग शकत पत्रांचे वेगवेगळे मायेने शिकले.

असं हे पत्र आनंद वार्ता घेऊन यायचं तेव्हा त्याची घरात कितीतरी पारायणं होत असत. कधी दुःखद वार्ता यायची तेव्हा मन विषण्ण व्हायचं.

मुलगी सासरी गेली की तिच्या खुशालीच्या पत्राची सर्व घरदार वाट पाहत असे. मग ते नाईच पत्र वाचताना वडीलांच्या चेहेऱ्यावर आनंदाची रेखा आल्या ओठांवर हसू आणि डोळ्यांत अश्रू (आनंद) दिसले की आम्हाला समजायचे काहीतरी गोड बातमी आहे.

पत्र मग ते कुठलंही असो. पोस्टमन दिसला की प्रत्येकजण आशाळून पणे लावून येणाऱ्या

(2)

पोस्टमनचे स्वागत करत आहे. जर का त्याने अपेक्षित पत्र दिले नाही तर पदरी घोर निराशा. कधी कधी पोस्टमनचा स्वरूप राग यायचा. सगळ्यांची पत्र आणतो आमचं का नाही? पण तेव्हा हे समजत नसे की आपल्याला कोणी पत्रच लिहीलं नाही तर तो कस आणणार? अक्षरशः वेड मन.

पत्र लिहीताना मन तर इतकं वाहावत जायचं की ते पुन्हा एकदा शालेय जीवनाची सैर करून यायचं मैत्रिणींच्या भेटी पण व्हायच्या. इतकं बोलकं पत्र असायचं. कधीतरी मन जगभर फिरून यायचं. कुठल्यातरी प्रवासाचं वर्णन करताना परत एकदा फिरून आल्याचं आनंद मिळायचा. असं हे वेडं मन!

आता मनु बदलला. कांणीही त्या पोस्टमनची जाट पाहत नाही. येवढंच काय पण त्याच्या येण्याच्या वेळाही कोणाला माहीत नसताना.

संगणक युगात जगभर मेलं जाताना, क्षणात वाता जगभरात पोचते मग आता त्या पोस्टमनची काय पत्रास. हजारो मेलं लांब असणाऱ्या आपल्या माणसांशी आपण क्षणात बोलू शकतो तर १००० व्या वर आपण त्यांची घर त्यांना पाहू शकतो. येवढी अवाढव्य दुनिया आता जबर आली आहे.

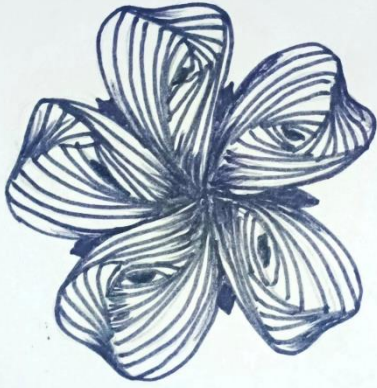
परीक्षा सुध्दा आता online होतहेत. लिहीण्याचं काही कामच नाही. आपण इथे बसून चंद्रावर गेलंलं यांना पाहू शकतो. अन्काशात सूर्यावर यानं गेलं आहे. हे सगळं Technology मुळे शक्य झालं.

तरी सुध्दा डिजिटल-पॉस्ट आणि speed-post ने येणारी पत्र धावला डिजिटल मेल येतचं जर का! कांही म्हण पण पत्र लिहीणं मग त्याच्या उत्तराची आनुरलेने वाट पाहणं. उत्तर लवकर

③

M	T	W	T	F	S	S
Page No.						YOUVA
Date						

न आलसने मनाला वाटणारी हुरहुर आणि मग
उशीराने का होईना पत्र आनंदवानी घेऊन
आलं आनंदाने नाचणारं मन आणि तो
आनंद कांही आगळा वेगळाच होता.

आशा पावगी

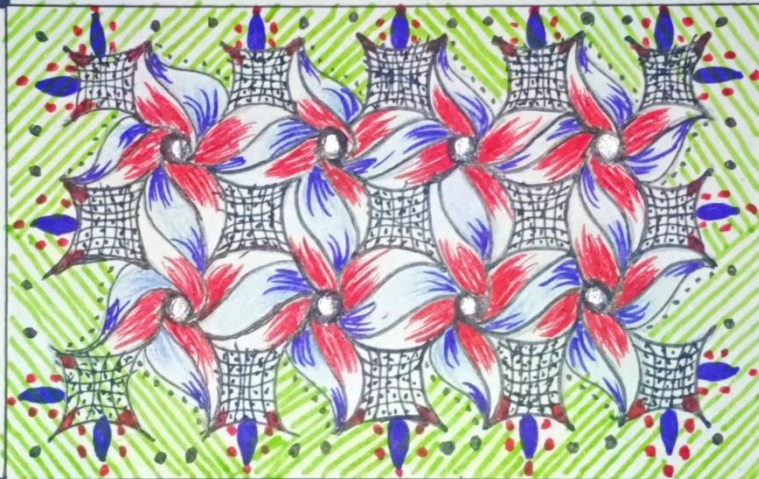
"आनंदवन-B-10

चंदावन-कॉम्प्लेक्स.

कोयसुड.

आशा पावगी.

आशा पावगी.